

EVROPSKÁ RADA

**Brusel 25. března 2011
(OR. en)**

EUCO 10/11

**CO EUR 6
CONCL 3**

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel: Generální sekretariát Rady

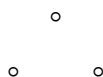
Příjemce: Delegace

Předmět: **EVROPSKÁ RADA
24. a 25. BŘEZNA 2011**

ZÁVĚRY

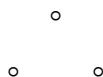
Delegace nalezou v příloze závěry Evropské rady (24. a 25. března 2011).

Evropská rada je hluboce zarmoucena nesmírnými ztrátami na životech, ke kterým došlo v Japonsku, a vyjadřuje jeho lidu a vládě svoji solidaritu. Naši občané jsou v myšlenkách s mnoha tisíci truchlících rodin a statisíci lidí, kteří nyní musí začít znovu a od základu budovat své životy a komunity. Oceňujeme rychlou a rozhodnou reakci japonských orgánů. Připomínáme trvalé přátelství a těsné politické a ekonomické vztahy, které Evropskou unii s Japonskem pojí, a jsme připraveni mu být nápomocni při překonávání problémů, kterým čelí.

Evropu v uplynulých měsících zasáhla vážná finanční krize. I přes hospodářské oživení, k němuž v Evropě dochází, rizika přetrvávají a musíme nadále jednat rozhodně. Dnes jsme přijali komplexní soubor opatření, která by nám měla umožnit překonat finanční krizi a pokračovat v cestě k dosažení udržitelného růstu. Tato opatření posílí správu ekonomických záležitostí Evropské unie a zajistí trvalou stabilitu eurozóny jako celku. Dohodli jsme se také na důrazných opatřeních na úrovni EU s cílem stimulovat růst posilováním jednotného trhu, snižováním celkové regulační zátěže a podporou obchodu se třetími zeměmi.

Zabývali jsme se vážnou situací v Libyi, vyjádřili uspokojení nad přijetím rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1973 a zdůraznili naše odhodlání přispět k jejímu provádění. Pokud jde o jižní sousedství, zopakovali jsme, že jsme odhodláni budovat s tímto regionem nové partnerství, a vyzvali k urychlenému provedení směrů stanovených na zasedání dne 11. března 2011. Dohodli jsme se na prvních konkrétních opatřeních, kterými v nejbližší době země jižního sousedství podpoříme. V neposlední řadě jsme jednali o událostech v Japonsku s ohledem na ponaučení, které je třeba si z nich vyvodit, zejména v oblasti jaderné bezpečnosti.

I. HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA

1. Evropská rada dnes přijala komplexní soubor opatření s cílem reagovat na krizi, zachovat finanční stabilitu a položit základ pro inteligentní a udržitelný růst, jenž bude podporovat sociální začlenění a vytvářet pracovní místa. Tím se posílí správa ekonomických záležitostí a konkurenceschopnost eurozóny i Evropské unie.

Provádění evropského semestru: strategie Evropa 2020, fiskální konsolidace a strukturální reformy

2. V novém rámci evropského semestru potvrdila Evropská rada priority pro fiskální konsolidaci a strukturální reformy¹. Zdůraznila, že je třeba se přednostně zaměřit na návrat ke zdravým rozpočtům a fiskální udržitelnosti, na snižování nezaměstnanosti prostřednictvím reforem trhu práce a na další úsilí o posílení růstu. Všechny členské státy tyto priority promítnou do konkrétních opatření, jež budou součástí programů stability či konvergenčních programů a národních programů reforem. Na tomto základě předloží Komise návrhy stanovisek a doporučení pro jednotlivé země, a to s dostatečným předstihem, aby mohly být přijaty před červnovým zasedáním Evropské rady.
3. Členské státy zejména předloží víceletý konsolidační plán, jenž bude obsahovat konkrétní cíle pro schodek, příjmy a výdaje, dále strategii, pomocí které má být těchto cílů dosaženo, a harmonogram jejího provádění. Fiskální politiky by v roce 2012 měly usilovat o obnovení důvěry tím, že zajistí návrat k udržitelnému vývoji zadlužení a rovněž snížení schodků pod 3 % HDP v časovém rámci dohodnutém Radou. K tomu je ve většině případů nezbytná roční strukturální korekce výrazně přesahující 0,5 % HDP. V členských státech, které se potýkají s velmi vysokým strukturálním schodkem nebo s velmi vysokým či prudce rostoucím veřejným dluhem, je třeba konsolidaci urychlit.

¹ V souladu se závěry Rady ze dne 15. února a 7. března 2011 a v návaznosti na roční analýzu růstu vypracovanou Komisí. Viz rovněž souhrnná zpráva předsednictví ze dne 16. března 2011.

4. Fiskální konsolidace musí být doplněna o strukturální reformy posilující růst. V tomto směru členské státy zdůrazňují své odhodlání naplňovat strategii Evropa 2020. Zejména skuteční opatření s cílem:
- zatraktivnit práci;
 - pomoci nezaměstnaným znovu se zapojit do pracovního procesu;
 - bojovat proti chudobě a podporovat sociální začlenění;
 - investovat do vzdělávání a odborné přípravy;
 - dosáhnout rovnováhy mezi jistotou a flexibilitou;
 - uskutečnit reformu důchodového systému;
 - přilákat soukromý kapitál k financování růstu;
 - stimulovat výzkum a inovace;
 - umožnit cenově dostupné dodávky energie a posílit politiky zaměřené na energetickou účinnost.
5. Členské státy stanoví hlavní opatření, která jsou nezbytná k dosažení pokroku při naplňování hlavních cílů strategie Evropa 2020, jež byly odsouhlaseny v červnu 2010. Rovněž představí politická opatření, jež mají odstranit škodlivou a přetrvávající makroekonomickou nerovnováhu a zvýšit konkurenceschopnost.
6. Při provádění těchto politik a s cílem zajistit široké ztotožnění se s nimi bude pokračovat úzká spolupráce s Evropským parlamentem a dalšími orgány a poradními institucemi EU (Hospodářský a sociální výbor, Výbor regionů); plně zapojeny budou i vnitrostátní parlamenty, sociální partneři, regiony a další zainteresované strany.

7. Při zajišťování růstu a zaměstnanosti a podpoře konkurenceschopnosti má klíčovou úlohu jednotný trh. Evropská rada vítá záměr Komise předložit Akt o jednotném trhu a vyzývá Evropský parlament a Radu, aby první soubor prioritních opatření s cílem poskytnout jednotnému trhu nový impuls přijaly do konce roku 2012. Zvláštní důraz by měl být kladen na opatření, která generují růst, vytvářejí pracovní místa a přinášejí občanům i podnikům hmatatelné výsledky. Důraz je třeba položit i na dokončení jednotného digitálního trhu. Na úrovni EU i na úrovni členských států je třeba snížit celkovou regulační zátěž, a to zejména pro malé a střední podniky. Komise podá do léta zprávu na toto téma. Evropská rada rovněž uvítala záměr Komise navrhnout způsoby, jak od požadavků některých budoucích předpisů osvobodit mikropodniky. Na základě sdělení Komise s názvem „Cesta k lépe fungujícímu jednotnému trhu služeb“ Evropská rada vyzývá členské státy, aby v plném rozsahu provedly směrnici o službách, a Komisi a členské státy vyzývá k tomu, aby v případě potřeby přijaly další opatření ke zlepšení vnitřního trhu služeb.
8. Důležitý je také vnější rozměr jednotného trhu, přičemž pozornost je třeba zaměřit na prosazování volného, spravedlivého a otevřeného obchodu, zejména na to, aby v roce 2011 bylo uzavřeno kolo jednání WTO v Dohá a dohody o volném obchodu, v souladu se závěry Evropské rady ze dne 16. září 2010. Mělo by být urychleně dosaženo pokroku v činnosti navazující na zprávu Komise, jež stanoví priority pro odstraňování překážek obchodu ve třetích zemích.

Posílení správy ekonomických záležitostí

9. Balíček šesti legislativních návrhů týkajících se správy ekonomických záležitostí má klíčový význam pro zajištění větší fiskální kázně a pro zamezení vzniku nadměrné makroekonomické nerovnováhy. Jeho součástí je reforma Paktu o stabilitě a růstu zaměřená na posílení dohledu nad fiskálními politikami a na důslednější a časnější uplatňování vynucovacích opatření, dále nová pravidla pro vnitrostátní fiskální rámce a nový dohled nad makroekonomickou nerovnováhou.
10. Evropská rada vítá obecný přístup k těmto návrhům, jehož bylo dosaženo v Radě, čímž se otevírá cesta k jednání s Evropským parlamentem. Vyzvala k dalšímu pokračování v práci, aby tyto návrhy mohly být přijaty v červnu 2011.

Zajištění nové kvality koordinace hospodářských politik: Pakt euro plus

11. Pakt euro plus, na němž se dohodli hlavy států a předsedové vlád zemí eurozóny a k němuž se připojily Bulharsko, Dánsko, Litva, Lotyšsko, Polsko a Rumunsko (viz příloha I), dále posílí ekonomický pilíř HMU a přinese novou kvalitu koordinace hospodářských politik s cílem zvýšit konkurenceschopnost, a zajistit tak větší míru konvergence posilující naše sociálně tržní hospodářství. Další členské státy se k paktu mohou i nadále připojit. Pakt bude plně respektovat integritu jednotného trhu.
12. Členské státy, které se paktu účastní, jsou odhodlány na základě ukazatelů a zásad v paktu obsažených oznámit soubor konkrétních opatření, která mají být provedena v nadcházejících dvanácti měsících. Rada členských států již své první závazky oznámila. Všechny zúčastněné členské státy své závazky představí co nejdříve a v každém případě včas, aby mohly být zahrnuty do programů stability či konvergenčních programů a národních programů reforem, jež budou předloženy v dubnu, a aby je mohla posoudit Evropská rada na svém červnovém zasedání.

Ozdravění bankovního sektoru

13. Evropský orgán pro bankovníctví provádí spolu s příslušnými orgány zátěžové testy. Evropská rada zdůrazňuje, že je důležité, aby byl proces vzájemného hodnocení prováděn v úzké spolupráci s vnitrostátními orgány dohledu, Evropskou radou pro systémová rizika, Komisí a Evropskou centrální bankou, a zvýšila se tak konzistentnost a kvalita výsledků. Bude zajištěna vysoká míra zveřejňování údajů bankami, mimo jiné pokud jde o držení nástrojů státního dluhu.

14. Ještě před zveřejněním výsledků zátěžových testů vypracují členské státy konkrétní a ambiciózní strategie restrukturalizace zranitelných institucí, včetně řešení v rámci soukromého sektoru (přímé financování na trhu nebo prodej aktiv), ale také pevného rámce pro poskytnutí vládní podpory v případě potřeby, jenž bude v souladu s pravidly pro státní podporu.
15. Jak bylo dohodnuto na zasedání Evropské rady v červnu 2010, je třeba prozkoumat zavedení globální daně z finančních transakcí a dále tuto otázku rozpracovat. Evropská rada bere na vědomí záměr Komise vypracovat nejpozději do podzimu 2011 zprávu o zdanění finančního sektoru.

Posílení mechanismů stability pro eurozónu

16. Připomínajíc význam zajištění finanční stability v eurozóně, Evropská rada přijala rozhodnutí, kterým se mění SFEU s ohledem na zřízení Evropského mechanismu stability (ESM). Vyzývá k rychlému zahájení vnitrostátních schvalovacích postupů, tak aby rozhodnutí vstoupilo v platnost 1. ledna 2013.
17. Evropská rada vítá rozhodnutí, která hlavy států a předsedové vlád zemí eurozóny učinili dne 11. března, a potvrzuje aspekty ESM (viz příloha II). Příprava smlouvy o ESM a změn dohody o EFSF zaměřených na zajištění skutečné úvěrové kapacity EFSF ve výši 440 miliard EUR bude dokončena tak, aby mohly být podepsány společně do konce června 2011.

II. LIBYE / ZEMĚ JIŽNÍHO SOUSEDSTVÍ

18. Evropská rada jednala o situaci v Libyi a potvrdila závěry přijaté Radou pro zahraniční věci dne 21. března. Připomínajíc své prohlášení ze dne 11. března Evropská rada vyjádřila uspokojení nad přijetím rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1973, v níž je zakotvena zásada odpovědnosti za ochranu, a zdůraznila, že je odhodlána přispět k jejímu provádění. Jako rozhodující příspěvek k provádění předmětné rezoluce Rada rovněž uvítala pařížský summit konaný dne 19. března. Odsoudila pokračující porušování rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1970 a 1973 ze strany libyjského režimu, jakož i násilné a brutální represe, jimiž režim i nadále postihuje vlastní občany. Konstatovala, že akce přijaté v souladu s mandátem Rady bezpečnosti významným způsobem přispěly k ochraně civilního obyvatelstva a jím obývaných oblastí ohrožených útokem a pomohly zachránit životy civilistů. Vojenské operace budou ukončeny, jakmile bude civilní obyvatelstvo v bezpečí před hrozbou útoků a cíle rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1973 budou splněny.

Evropská rada zdůraznila klíčovou úlohu arabských zemí, a zejména Ligy arabských států, pokud jde o aktivní podporu provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1973 a nalezení politického řešení krize.

19. V souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1973 Evropská unie zesílí spolu s Ligou arabských států, Organizací spojených národů a Africkou unií své úsilí o nalezení řešení krize odpovídajícího legitimním požadavkům libyjského lidu. Evropská rada opět vyzvala plukovníka Kaddáfího, aby se okamžitě vzdal moci, a umožnil tím Libyi urychleně zahájit řádný a jí samotnou vedený přechod k demokracii prostřednictvím širokého dialogu, s ohledem rovněž na potřebu zajistit svrchovanost a územní celistvost Libye. EU je připravena podporovat tento dialog, kromě jiného s národní přechodovou radou, a být nové Libyi nápomocna, pokud jde o hospodářství i při budování jejích nových institucí, ve spolupráci s Organizací spojených národů, Ligou arabských států, Africkou unií a dalšími partnery.

20. Evropská unie reagovala pohotově a zavedla sankce uložené rezolucemi Rady bezpečnosti OSN 1970 a 1973, včetně určení dalších osob a subjektů na svém autonomním seznamu osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření. Evropská unie je připravena iniciovat a přijmout další sankce, včetně opatření, jejichž cílem bude zabránit tomu, aby se příjmy z ropy a plynu dostaly do rukou představitelů Kaddáfího režimu. Členské státy předloží obdobné návrhy Radě bezpečnosti OSN.
21. Humanitární situace v Libyi a na jejích hranicích zůstává důvodem k vážnému znepokojení. EU bude všem postiženým osobám i nadále poskytovat humanitární pomoc, a to v úzké spolupráci se všemi zapojenými humanitárními a nevládními organizacemi. EU posílila plánování podpory operací humanitární pomoci / civilní ochrany, mimo jiné za využití námořních prostředků, a bude v této činnosti pokračovat.
22. Evropská rada vzala s uspokojením na vědomí hladký průběh referenda o ústavních změnách, které dne 19. března proběhlo v Egyptě; jde o významný krok vpřed na cestě k otevřenějšímu a demokratičtějšímu politickému systému.
23. Vědoma si toho, že v každé zemi je situace jiná, Evropská rada vyjádřila krajní znepokojení nad situací v Sýrii, Jemenu a Bahrajnu, ostře odsoudila stupňování násilí a používání síly proti demonstrantům a naléhavě vyzvala všechny dotčené strany, aby bezodkladně a bezpodmínečně zahájily smysluplný a konstruktivní dialog. Potvrdila závěry přijaté Radou pro zahraniční věci dne 21. března.

24. V souladu s prohlášením Evropské rady ze dne 11. března 2011 je třeba urychleně pokročit v budování nového partnerství s tímto regionem. Toto partnerství se bude opírat o hlubší hospodářskou integraci, širší přístup na trh a užší politickou spolupráci a bude vycházet z diferencovaného přístupu orientovaného na výsledky. V první fázi provádění opatření dohodnutých 11. března a na základě společného sdělení Komise a vysoké představitelky Evropská rada vyzývá k urychlenému pokroku v těchto ohledech:
- EU a její členské státy posílí humanitární pomoc;
 - budou přezkoumány stávající programy pomoci v zemích jižního Středomoří a jejich zaměření bude upraveno, pokud možno v rámci dialogu s dotčenými zeměmi;
 - strop pro operace Evropské investiční banky (EIB) ve vztahu k zemím Středomoří, v nichž jsou uskutečňovány politické reformy, by měl být navýšen o 1 miliardu EUR, aniž dojde k omezení operací v zemích východního sousedství EU;
 - akcionáři Evropské banky pro obnovu a rozvoj by měli zvážit případné rozšíření aktivit banky na země jižního sousedství;
 - bez dalšího odkladu by měly být přijaty návrhy týkající se celoevropsko-středomořských pravidel původu a Komise se vyzývá, aby předložila návrhy dalších způsobů posílení obchodu a přímých zahraničních investic v regionu v krátkodobém, střednědobém i dlouhodobém horizontu.
25. Evropská rada vítá nedávnou návštěvu předsednictví a Komise v Egyptě jako součást první etapy konzultací na podporu komplexního přístupu k migraci mezi zeměmi jižního sousedství a Evropskou unií. V této souvislosti Evropská rada vyzývá Komisi, aby předložila návrhy týkající se globálního přístupu k migraci i partnerství v oblasti mobility v dostatečném předstihu před červnovým zasedáním Evropské rady.

26. Evropská rada rovněž se zájmem očekává, že před jejím červnovým zasedáním Komise předloží plán rozvoje kapacit pro řízení migračních a uprchlických toků. Do června 2011 by mělo být dosaženo dohody o nařízení, kterým se posilují schopnosti agentury Frontex. Komise do té doby uvolní další zdroje na podporu operací Hermes a Poseidon prováděných touto agenturou v roce 2011 a členské státy se vyzývají, aby poskytly další lidské a technické zdroje. EU a její členské státy jsou připraveny projevit konkrétní solidaritu členským státům, jichž se migrační toky bezprostředně dotýkají, a poskytnout nezbytnou podporu podle vývoje situace.

III. JAPONSKO

27. Evropská unie bude Japonsko podporovat při překonávání obtíží, kterým čelí po zemětřesení a tsunami, jež zemi zasáhly s tak tragickými následky.
28. Na základě první žádosti japonské vlády EU mobilizuje dodávky základní materiální pomoci určené postiženému obyvatelstvu. Je připravena poskytnout další pomoc, jestliže o ni bude požádána. Obecněji má EU zájem na rozvoji spolupráce s Japonskem v oblasti odstraňování následků katastrof.
29. Evropská unie vyjadřuje japonským orgánům uznání za rychlou a rozhodnou reakci na vzniklou nestabilitu na finančních trzích. Vítá opatření přijatá zeměmi skupiny G-7 ve vztahu k japonskému jenu. Je připravena s Japonskem plně spolupracovat při zvládání hospodářských a finančních následků ničivých událostí, mimo jiné v rámci skupin G-8 a G-20.
30. S ohledem na budoucnost Evropská rada znovu poukazuje na strategický význam vztahů EU a Japonska. Nadcházejícího summitu je nutné využít k jejich posílení a k dosažení pokroku v uskutečňování společného programu, mimo jiné možným zahájením jednání vedoucích k dohodě o volném obchodu, za předpokladu, že Japonsko je ochotno řešit kromě jiného otázku netarifních překážek obchodu a omezení v zadávání veřejných zakázek.

31. Evropská rada v této souvislosti zdůrazňuje, že je třeba si z nedávných událostí vzít ponaučení a poskytnout veřejnosti veškeré nezbytné informace. Připomínajíc, že skladba zdrojů energie je v pravomoci členských států, vyzývá, aby se přednostně pokročilo v činnosti v těchto oblastech:

- je třeba prověřit bezpečnost všech jaderných elektráren v EU na základě komplexního a transparentního vyhodnocení rizika a bezpečnosti („zátěžové testy“); Skupina evropských dozorných orgánů pro jadernou bezpečnost (ENSREG) a Komise se vyzývají, aby se co nejdříve koordinovaným způsobem zabývaly rozsahem a podmínkami těchto testů s ohledem na ponaučení z havárie v Japonsku, s plným zapojením členských států, a plně při tom využily dostupné odborné poznatky (zejména poznatky Asociace západoevropských jaderných dozorů); tyto testy budou prováděny nezávislými vnitrostátními orgány a prostřednictvím vzájemného hodnocení; jejich výsledky a veškerá nezbytná následná opatření, která budou přijata, by měly být sděleny Komisi a ENSREG a měly by být zveřejněny; Evropská rada posoudí první nálezy do konce roku 2011 na základě zprávy Komise;
- je zřejmé, že naléhavá nutnost zajištění bezpečnosti jaderných elektráren nemůže končit na našich hranicích; Evropská unie bude žádat, aby se obdobné „zátěžové testy“ prováděly v sousedních zemích i v ostatních zemích po celém světě, a to jak v případech stávajících, tak i plánovaných elektráren; v této souvislosti by měly být plně využity příslušné mezinárodní organizace;
- v EU by měly být v oblasti jaderné bezpečnosti zavedeny nejvyšší standardy, které by měly být neustále zlepšovány a prosazovány i na mezinárodní úrovni;
- Komise přezkoumá stávající právní a regulační rámec pro bezpečnost jaderných zařízení a do konce roku 2011 navrhne veškerá zlepšení, která se budou jevit jako nezbytná. Členské státy by měly zajistit úplné provedení směrnice o bezpečnosti jaderných zařízení. Navrhovaná směrnice o nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem by měla být přijata co nejdříve. Komise se vyzývá, aby zvážila způsoby prosazování jaderné bezpečnosti v sousedních zemích;

- je třeba pozorně monitorovat dopady na svět i na EU, přičemž zvláštní pozornost je třeba věnovat volatilitě cen energií a komodit, zejména v rámci skupiny G-20.

**PAKT EURO PLUS
POSÍLENÍ KOORDINACE HOSPODÁŘSKÝCH POLITIK V ZÁJMU
KONKURENCESCHOPNOSTI A KONVERGENCE**

Na tomto paktu se dohodli hlavy států a předsedové vlád zemí eurozóny a připojily se k němu Bulharsko, Dánsko, Litva, Lotyšsko, Polsko a Rumunsko s cílem posílit hospodářský pilíř měnové unie, dosáhnout nové kvality koordinace hospodářských politik a posílit konkurenceschopnost, což povede k vyšší míře konvergence. Pakt je primárně zaměřen na oblasti, které spadají do pravomoci členských států a mají klíčový význam pro zvýšení konkurenceschopnosti a zamezení vzniku škodlivé nerovnováhy. Konkurenceschopnost je velmi důležitá pro podporu rychlejšího a udržitelnějšího růstu v rámci EU, a to jak ve střednědobém, tak dlouhodobém horizontu, pro zajištění vyšší úrovně příjmů pro občany a zachování našich sociálních modelů. Další členské státy jsou přizvány k účasti na bázi dobrovolnosti.

Toto obnovené úsilí o posílení koordinace hospodářských politik v zájmu konkurenceschopnosti a konvergence se řídí **čtyřmi základními principy**:

- a. Bude **v souladu se stávající správou ekonomických záležitostí** v EU **a bude ji dále posilovat** a současně poskytne přidanou hodnotu. Bude vycházet z již existujících nástrojů (strategie Evropa 2020, evropský semestr, integrované hlavní směry, Pakt o stabilitě a růstu a nový rámec pro makroekonomický dohled) a bude s nimi v souladu. Bude zahrnovat zvláštní úsilí přesahující rámec toho, co již bylo dosaženo, včetně konkrétních závazků a opatření, jež budou ambicióznější než ty dosavadní, a jeho součástí bude i harmonogram provádění. Tyto nové závazky budou poté zahrnuty do národních programů reforem a programů stability a bude se na ně vztahovat řádný rámec dohledu, přičemž silnou ústřední úlohu při monitorování plnění těchto závazků bude mít Komise a dále se zapojí i všechna příslušná složení Rady a Euroskupina. Evropský parlament bude plnit svou úlohu v plném rozsahu, v souladu se svými pravomocemi. Plně budou zapojeni i sociální partneři na úrovni EU, a to prostřednictvím trojstranné sociální vrcholné schůzky.
- b. Bude cílené, zaměří se na konkrétní opatření a bude zahrnovat **prioritní oblasti politiky, které jsou zásadní pro podporu konkurenceschopnosti a konvergence**. Soustředí se na opatření spadající do pravomoci členských států. Ve zvolených oblastech politiky **budou na úrovni hlav států a předsedů vlád dohodnuty společné cíle. Zúčastněné členské státy budou tyto cíle plnit s využitím vlastní kombinace politik a se zohledněním svých konkrétních problémů**.
- c. **Hlavy států nebo předsedové vlád každoročně přijmou konkrétní závazky pro svou zemi**. Členské státy přitom zohlední osvědčené postupy a provedou srovnání se státy, které vykazují nejlepší výsledky, a to jak v rámci Evropy, tak ve vztahu k jiným strategickým partnerům.

Uskutečňování závazků a pokrok v plnění společných politických cílů budou každý rok **na politické úrovni monitorovat hlavy států a předsedové vlád** zemí eurozóny a zúčastněných zemí, a to na základě zprávy, kterou předloží Komise. Členské státy se dále zavazují konzultovat své partnery ještě před přijetím veškerých významných hospodářských reforem, které mohou mít dopad i na jiné země.

- d. Zúčastněné členské státy jsou plně odhodlány zajistit dotvoření jednotného trhu, který má klíčový význam pro posílení konkurenceschopnosti v EU a v eurozóně. Tento proces bude v úplném souladu se Smlouvou. ***Pakt bude plně respektovat integritu jednotného trhu.***

Naše cíle

Zúčastněné členské státy se zavazují přijmout veškerá nezbytná opatření ke splnění těchto cílů:

- Podpořit konkurenceschopnost
- Podpořit zaměstnanost
- Dále přispívat k udržitelnosti veřejných financí
- Posílit finanční stabilitu

Každý zúčastněný členský stát předloží konkrétní opatření, která přijme k dosažení výše uvedených cílů. Pokud členský stát prokáže, že v jeho případě nejsou opatření v některé z oblastí zapotřebí, neuvede je. Odpovědnost za volbu konkrétních politických opatření nezbytných k dosažení společných cílů ***nesou nadále jednotlivé země, avšak zvláštní pozornost přitom bude věnována souboru potenciálních opatření, který je uveden dále.***

Konkrétní politické závazky a monitorování

Pokrok při plnění výše uvedených společných cílů bude na politické úrovni monitorován hlavami států a předsedy vlád na základě souboru ukazatelů týkajících se konkurenceschopnosti, zaměstnanosti, fiskální udržitelnosti a finanční stability. Budou určeny země, jež v kterékoli z těchto oblastí čelí závažným výzvám, a tyto země se budou muset zavázat k tomu, že je budou ve stanoveném časovém rámci řešit.

a. Podpořit konkurenceschopnost

Pokrok bude posuzován na základě vývoje v oblasti mezd a produktivity a na základě potřebného přizpůsobení v oblasti konkurenceschopnosti. Pro posouzení toho, zda vývoj mezd probíhá v souladu s produktivitou, budou monitorovány jednotkové náklady práce za určitý časový úsek, a to na základě srovnání s vývojem v jiných zemích eurozóny a v zemích hlavních srovnatelných obchodních partnerů. U každé země budou jednotkové náklady práce posuzovány za ekonomiku jako celek a za jednotlivá hlavní odvětví (průmysl, služby, obchodovatelná a neobchodovatelná odvětví). Značný a trvalý nárůst těchto nákladů může vést k oslabení konkurenceschopnosti, zejména ve spojení s rostoucím schodkem běžného účtu a snižujícími se tržními podíly vývozu. Opatření ke zvýšení konkurenceschopnosti jsou zapotřebí ve všech zemích, avšak zvláštní pozornost bude věnována těm zemím, které v tomto ohledu čelí závažným výzvám. V zájmu zajištění vyváženého růstu v celé eurozóně budou zváženy konkrétní nástroje a společné iniciativy na podporu produktivity v zaostávajících regionech.

Každá země bude odpovědná za konkrétní politická opatření, jež si pro podporu konkurenceschopnosti zvolí, avšak zvláštní pozornost bude věnována těmto reformám:

i) při respektování tradic sociálního dialogu a pracovněprávních vztahů v jednotlivých členských státech, opatřením pro zajištění vývoje nákladů v souladu s produktivitou, jako jsou:

- provedení přezkumu mechanismů tvorby mezd a případně míry centralizace při vyjednávacím procesu a mechanismů indexace, při současném zachování autonomie sociálních partnerů zapojených do procesu kolektivního vyjednávání;
- zajištění toho, aby ujednání o mzdách ve veřejném sektoru přispívala k úsilí v oblasti konkurenceschopnosti vyvíjenému v soukromém sektoru (s ohledem na významný signalizační účinek mezd ve veřejném sektoru).

ii) opatřeními ke zvýšení produktivity, jako jsou:

- další uvolnění podmínek v chráněných odvětvích prostřednictvím opatření na vnitrostátní úrovni za účelem odstranění neodůvodněných omezení týkajících se svobodných povolání a maloobchodního odvětví s cílem zvýšit konkurenci a efektivitu, a to v plném souladu s *acquis* Společenství;
- konkrétní opatření ke zlepšení vzdělávacích systémů a na podporu výzkumu a vývoje, inovací a infrastruktury;
- opatření ke zlepšení podnikatelského prostředí, především pro malé a střední podniky, a to zejména odstraněním byrokracie a zdokonalením regulačního rámce (například zákony o úpadku, obchodní zákoník).

b. Podpořit zaměstnanost

Pro konkurenceschopnost eurozóny má klíčový význam dobře fungující trh práce. Pokrok bude posuzován na základě těchto ukazatelů: míra dlouhodobé nezaměstnanosti a nezaměstnanosti mladých lidí a míra účasti na trhu práce.

Každá země bude odpovědná za konkrétní politická opatření, jež si pro podporu zaměstnanosti zvolí, avšak zvláštní pozornost bude věnována těmto reformám:

- reformám trhu práce zaměřeným na podporu „flexikurity“, omezení nenahlášené práce a zvýšení míry účasti na trhu práce;
- celoživotnímu učení;
- daňovým reformám, jako je snížení zdanění práce s cílem zajistit, aby se práce vyplácela, při současném zachování celkových daňových příjmů, a přijetí opatření k usnadnění účasti druhých výdělečně činných osob na pracovní síle.

c. Posílit udržitelnost veřejných financí

S cílem zajistit plné uplatňování Paktu o stabilitě a růstu se maximální pozornost zaměří na:

- udržitelnost důchodů, zdravotnictví a sociálních dávek

Udržitelnost bude posuzována především na základě ukazatelů mezery udržitelnosti¹. Tyto ukazatele měří, zda je při současných politikách, zejména v oblasti důchodového systému, zdravotnictví a systémů dávek, a s ohledem na demografické faktory zadlužení udržitelné.

Součástí reforem nezbytných k zajištění udržitelnosti a přiměřenosti důchodů a sociálních dávek by mohlo být:

- přizpůsobení důchodového systému demografické situaci v zemi, například přizpůsobením skutečné věkové hranice pro odchod do důchodu střední délce života nebo zvýšením míry účasti;
- omezení režimů předčasného odchodu do důchodu a využívání cílených stimulů pro zaměstnávání starších pracovníků (především ve věkové skupině nad 55 let).

¹ Mezera udržitelnosti zahrnuje ukazatele, které se na základě dohody mezi Komisí a členskými státy používají k posuzování fiskální udržitelnosti.

▪ vnitrostátní fiskální pravidla

Zúčastněné členské státy se zavazují promítnout fiskální pravidla EU obsažená v Paktu o stabilitě a růstu do své vnitrostátní legislativy. Volba konkrétního vnitrostátního právního nástroje pro tyto účely zůstává na členských státech, avšak členské státy zajistí, aby měl tento nástroj dostatečně silnou, závaznou a trvalou povahu (například ústavního či rámcového zákona). O přesné podobě pravidla rovněž rozhodne každý členský stát (může jít například o „dluhovou brzdu“, pravidlo týkající se primárního salda či výdajové pravidlo), avšak mělo by zajistit fiskální kázeň na úrovni členského státu jako celku i na jeho nižších úrovních. Při plném respektování výsad vnitrostátních parlamentů bude mít Komise příležitost poskytnout konzultace ohledně přesného fiskálního pravidla ještě před jeho přijetím, aby bylo zajištěno, že je slučitelné s pravidly EU a podporuje je.

d. Posílit finanční stabilitu

Pro celkovou stabilitu eurozóny je klíčový silný finanční sektor. Byla zahájena komplexní reforma rámce EU pro regulaci finančního sektoru a dohled nad ním.

V této souvislosti se členské státy zavazují při plném dodržení *acquis* Společenství zavést vnitrostátní legislativu pro řešení problémů bank. Pravidelně budou prováděny přísné zátěžové testy bank koordinované na úrovni EU. Navíc budou předseda Evropské rady pro systémová rizika a předseda Euroskupiny pravidelně vyzýváni k tomu, aby hlavám států a předsedům vlád poskytli informace o otázkách souvisejících s makrofinanční stabilitou a makroekonomickým vývojem v eurozóně, jež vyžadují zvláštní opatření. U každého členského státu bude zejména pečlivě sledována výše soukromého zadlužení bank, domácností a nefinančních podniků.

Kromě záležitostí uvedených výše bude pozornost věnována **koordinaci daňových politik**.

Přímé daně zůstávají v pravomoci členských států. Pragmatická koordinace daňových politik představuje nezbytný prvek posílené koordinace hospodářských politik v eurozóně na podporu fiskální konsolidace a hospodářského růstu. Členské státy se v této souvislosti zavazují zahájit strukturované diskuse o otázkách daňové politiky, zejména s cílem zajistit výměnu osvědčených postupů, vyhnout se škodlivým praktikám a vypracovat návrhy v oblasti boje proti podvodům a daňovým únikům.

Příjmově neutrálním krokem vpřed na cestě k zajištění soudržnosti mezi daňovými systémy členských států, který by současně respektoval strategie jednotlivých členských států v oblasti daní, by mohlo být vytvoření společného základu pro daň z příjmu právnických osob, jenž by rovněž mohl přispět k fiskální udržitelnosti a konkurenceschopnosti evropských podniků.

Komise předložila legislativní návrh o společném konsolidovaném základu daně z příjmu právnických osob.

Konkrétní roční závazky

S cílem prokázat skutečné odhodlání ke změně a poskytnout nezbytný politický impuls ke splnění našich společných cílů dohodnou každý rok zúčastněné členské státy na nejvyšší úrovni soubor konkrétních opatření, která mají být provedena v nadcházejících dvanácti měsících. Volba konkrétních politických opatření, která mají být realizována, bude i nadále věcí každé země, nicméně při rozhodování se bude přihlížet zejména k otázkám uvedeným výše. Tyto závazky budou rovněž promítnuty do každoročních národních programů reforem a programů stability, které budou Komise, Rada a Euroskupina vyhodnocovat v rámci evropského semestru.

Soubor podmínek pro ESM

Evropská rada se rozhodla doplnit do článku 136 Smlouvy nový odstavec, který zní:

„Členské státy, jejichž měnou je euro, mohou zavést mechanismus stability, který bude aktivován v případech, kdy to bude nezbytné k zajištění stability eurozóny jako celku. Poskytnutí jakékoli požadované finanční pomoci v rámci tohoto mechanismu bude podléhat přísné podmíněnosti.“

V návaznosti na toto rozhodnutí se Evropská rada dohodla na tom, že je třeba, aby členské státy eurozóny zřídily stálý mechanismus stability – Evropský mechanismus stability (ESM). ESM bude aktivován vzájemnou dohodou¹, pokud to bude nezbytné k zajištění finanční stability eurozóny jako celku. Po červnu 2013 převezme ESM úlohu evropského nástroje finanční stability (EFSF) a evropského mechanismu finanční stabilizace (EFSM) při poskytování vnější finanční pomoci členským státům eurozóny.

Přístup k finanční pomoci z ESM bude poskytován na základě přísné politické podmíněnosti v rámci makroekonomického ozdravného programu a na základě důkladné analýzy udržitelnosti veřejného dluhu, jež provede Komise společně s MMF a v součinnosti s ECB. Přijímající členský stát bude muset zajistit náležitou formu zapojení soukromého sektoru, v závislosti na konkrétní situaci a způsobem plně slučitelným s praxí MMF.

Skutečná úvěrová kapacita ESM bude činit 500 miliard EUR². Přiměřenost úvěrové kapacity bude pravidelně a nejméně jednou za pět let přezkoumávána. ESM bude usilovat o doplnění své úvěrové kapacity tím, že se do operací finanční pomoci zapojí MMF; členské státy mimo eurozónu se rovněž mohou účastnit na *ad hoc* základě.

¹ Rozhodnutím přijatým vzájemnou dohodou je rozhodnutí přijaté jednomyslně členskými státy, které se hlasování účastní; zdržení se hlasování tudíž nebrání tomu, aby bylo rozhodnutí přijato.

² V průběhu přechodu od EFSF k ESM nepřevýší jejich souhrnná úvěrová kapacita tuto částku.

Zbývající část tohoto souboru podmínek uvádí klíčové strukturální rysy ESM:

Institucionální forma

ESM bude zřízen smlouvou mezi členskými státy eurozóny jako mezivládní organizace podle mezinárodního práva veřejného a bude mít sídlo v Lucemburku. Statut ESM bude součástí přílohy zřizující smlouvy.

Funkce a strategie financování

Úkolem ESM bude mobilizovat zdroje financování a za předpokladu přísné podmíněnosti poskytovat finanční pomoc členským státům eurozóny, které mají závažné problémy s financováním nebo jim tyto problémy hrozí, tak aby byla zajištěna finanční stabilita eurozóny jako celku.

Členské státy eurozóny budou ESM odevzdávat finanční sankce uložené v rámci postupů vyplývajících z Paktu o stabilitě a růstu a postupu při makroekonomické nerovnováze. Tyto sankce budou součástí splaceného kapitálu.

ESM bude uplatňovat vhodnou strategii financování, aby zajistil přístup k širokému spektru zdrojů a mohl členským státům poskytovat balíčky finanční pomoci bez ohledu na situaci na trhu. Veškerá související rizika budou omezena přiměřeným řízením aktiv a závazků.

Správa a řízení

ESM bude mít Radu guvernérů složenou z ministrů financí členských států eurozóny, kteří budou mít hlasovací právo, a evropského komisaře pro hospodářské a měnové záležitosti a prezidenta ECB, kteří budou mít status pozorovatele. Rada guvernérů zvolí ze svých členů s hlasovacím právem předsedu.

Rada guvernérů bude nejvyšším rozhodovacím orgánem ESM a bude vzájemnou dohodou přijímat tato podstatná rozhodnutí:

- o poskytnutí finanční pomoci;
- o podmínkách finanční pomoci;
- o úvěrové kapacitě ESM;
- o změnách v paletě nástrojů.

Veškerá ostatní rozhodnutí Rady guvernérů budou přijímána kvalifikovanou většinou, není-li stanoveno jinak.

ESM bude mít správní radu, která bude vykonávat konkrétní úkoly, jimiž ji pověří Rada guvernérů. Každý členský stát eurozóny jmenuje jednoho řádného člena a jednoho zastupujícího člena. Jak Komise, tak ECB navíc do správní rady nominuje pozorovatele a jeho náhradníka. Veškerá rozhodnutí správní rady budou přijímána kvalifikovanou většinou, není-li stanoveno jinak.

Váha hlasů v Radě guvernérů a správní radě bude úměrná podílu jednotlivých členských států na upsaném kapitálu ESM. Kvalifikovaná většina je stanovena na 80 % hlasů.

Rada guvernérů jmenuje generálního ředitele, který bude odpovídat za každodenní řízení ESM. Generální ředitel bude předsedat správní radě.

Kapitálová struktura

ESM bude usilovat o získání a udržení nejvyššího ratingu od hlavních ratingových agentur.

Celková výše upsaného kapitálu ESM bude činit 700 miliard EUR. Z této částky bude 80 miliard EUR tvořit splacený kapitál, který uhradí členské státy eurozóny a který bude splácen postupně od července 2013 v pěti stejných ročních splátkách. Vedle toho bude ESM rovněž disponovat příslibeným kapitálem splatným na požádání a zárukami ze strany členských států eurozóny v celkové výši 620 miliard EUR. Členské státy se zavazují, že během přechodné fáze od roku 2013 do roku 2017 v případě potřeby urychlí poskytování vhodných nástrojů, aby zůstal zachován minimálně 15procentní poměr mezi splaceným kapitálem a nesplacenou částkou emisí ESM; tato situace však není považována za pravděpodobnou.

Klíč pro stanovení podílu každého členského státu na celkovém upsaném kapitálu ESM bude založen na klíči pro splacený kapitál ECB, jak je uvedeno v příloze. Ratifikací smlouvy o zřízení ESM se členské státy právně zavazují uhradit svůj podíl na celkovém upsaném kapitálu.

O úpravě celkové výše upsaného kapitálu a o výzvách k úhradě kapitálu rozhoduje Rada guvernérů vzájemnou dohodou, s výjimkou následujících zvláštních případů. Zaprvé, snížili-li se v důsledku absorpce ztrát objem splaceného kapitálu, může o obnovení jeho původní výše prostřednictvím výzvy k úhradě kapitálu rozhodnout správní rada prostou většinou³. Zadruhé, bude zaveden pohotovostní garanční mechanismus, který umožní podílňiky ESM automaticky vyzvat k úhradě kapitálu, bude-li to zapotřebí k tomu, aby nevznikl nedostatek prostředků na platby jeho věřitelům. V každém případě však jednotliví podílňici ručí pouze do výše svého podílu na upsaném kapitálu.

Pro členský stát⁴, který se k ESM připojí po červenci 2013, se jakýkoli podíl na upsaném kapitálu stanoví podle stejných podmínek, jaké se uplatňovaly u původních podílů. O praktických důsledcích pro celkovou výši upsaného kapitálu a jeho rozdělení mezi členské státy rozhodne Rada guvernérů vzájemnou dohodou.

³ Při přijímání tohoto rozhodnutí se nepřihlíží k hlasu členského státu, jehož selhání bylo příčinou ztráty, kterou je třeba pokrýt.

⁴ V důsledku vstupu do eurozóny se členský stát stane členem ESM s veškerými právy a závazky z toho vyplývajícími.

Dokud nebude ESM aktivován a pokud jeho skutečná úvěrová kapacita neklesne pod 500 miliard EUR, budou výnosy z investic splaceného kapitálu ESM po odečtení operačních nákladů vráceny členským státům. Po první aktivaci ESM si výnosy z investic kapitálu ESM a z činností finanční pomoci ponechá ESM. Překročí-li však objem splaceného kapitálu úroveň potřebnou k udržení úvěrové kapacity ESM, může správní rada prostou většinou rozhodnout o rozdělení dividendy členským státům eurozóny na základě podílového klíče.

Nástroje

Pokud to bude nezbytné k zajištění stability eurozóny jako celku, bude ESM v souladu se změnou článku 136 Smlouvy poskytovat finanční pomoc podléhající přísné podmíněnosti v rámci makroekonomického ozdravného programu, jež bude přiměřená závažnosti nerovnováhy v daném členském státě. Tato pomoc bude mít formu půjček. V rámci makroekonomického ozdravného programu s přísnou podmíněností a se souhlasem Rady guvernérů na základě vzájemné dohody však ESM také může výjimečně intervenovat na primárních trzích s dluhopisy.

- Stabilizační podpora ESM (ESS)

Členským státům eurozóny, které mají závažné problémy s financováním, může ESM poskytnout krátkodobou či střednědobou stabilizační podporu. Předpokladem pro přístup k ESS bude makroekonomický ozdravný program s náležitou politickou podmíněností, která bude přiměřená závažnosti příslušné nerovnováhy v přijímajícím členském státě. Doba trvání programu a splatnost půjček bude záviset na povaze nerovnováhy a vyhlídkách přijímajícího členského státu na obnovení přístupu na finanční trhy během doby, po kterou budou zdroje ESM k dispozici.

- Facilita pro podporu na primárním trhu

S cílem maximalizovat nákladovou efektivnost podpory může ESM nakupovat dluhopisy členského státu, který má závažné problémy s financováním, na primárním trhu. Podmínky a způsob nákupu dluhopisů budou stanoveny v rozhodnutí o podmínkách finanční pomoci.

Rada guvernérů může nástroje, které má ESM k dispozici, přezkoumat a může rozhodnout, že v jejich paletě učiní změny.

Zapojení MMF

Při poskytování finanční pomoci bude ESM velice úzce spolupracovat s MMF⁵. Ve všech případech bude usilováno o aktivní účast MMF, a to jak na úrovni technické, tak na úrovni finanční. Komise a MMF společně a v součinnosti s ECB provedou analýzu udržitelnosti dluhu. Komise a MMF také společně a v součinnosti s ECB vyjednejí politické podmínky, s nimiž bude pomoc ze strany ESM/MMF svázána.

⁵ Jakékoli zapojení MMF však bude v souladu s jeho mandátem podle Článků dohody a s příslušnými rozhodnutími a politikami rady MMF.

Aktivace finanční pomoci, monitorování programu a navazující činnosti

Finanční pomoc ze strany ESM bude vždy aktivována na základě žádosti členského státu ostatním členským státům eurozóny. O podání žádosti o aktivaci podpory bude Eurokupina informovat Radu. Po přijetí žádosti požádá Rada guvernérů Komisi, aby v součinnosti s ECB vyhodnotila existenci rizika pro finanční stabilitu eurozóny jako celku a společně s MMF a v součinnosti s ECB vypracovala důkladnou analýzu udržitelnosti veřejného dluhu dotyčného členského státu. Další kroky budou při aktivaci finanční pomoci z ESM probíhat takto:

- V případě žádosti o ESS Komise společně s MMF a v součinnosti s ECB vyhodnotí skutečné potřeby financování přijímajícího členského státu a povahu požadovaného zapojení soukromého sektoru; to by mělo být v souladu s praxí MMF.
- Na základě tohoto hodnocení pověří Rada guvernérů Komisi, aby společně s MMF a v součinnosti s ECB vyjednala s dotyčným členským státem makroekonomický ozdravný program, jenž bude podrobně popsán v memorandu o porozumění.
- Komise předloží Radě návrh rozhodnutí, kterým se makroekonomický ozdravný program potvrdí. Rada guvernérů rozhodne o poskytnutí finanční pomoci a o podmínkách, za jakých bude poskytnuta. Po přijetí programu Radou Komise podepíše memorandum o porozumění jménem členských států eurozóny a s výhradou předchozí vzájemné dohody Rady guvernérů. Správní rada poté schválí dohodu o finanční pomoci, která bude obsahovat technické aspekty finanční pomoci, jež má být poskytnuta.
- Komise bude společně s MMF a v součinnosti s ECB odpovědná za monitorování toho, jak je dodržována politická podmíněnost požadovaná v makroekonomickém ozdravném programu. Podá o tom zprávu Radě a správní radě. Na základě této zprávy rozhodne správní rada vzájemnou dohodou o výplatě nových tranší půjčky.

- Po projednání v Radě guvernérů může Rada na návrh Komise rozhodnout o zavedení postprogramového dohledu, jenž může trvat do té doby, než bude splacena určitá částka finanční pomoci.

Soulad s rámcem EU pro mnohostranný dohled

V případě, že budou chtít členské státy eurozóny pověřit Komisi, aby společně s MMF a v součinnosti s ECB provedla analýzu udržitelnosti dluhu členského státu žádajícího o finanční podporu, přípravu ozdravného programu doprovázejícího finanční pomoc i monitorování jeho realizace, budou členské státy EU požádány o schválení.

Zatímco o existenci a způsobu finanční pomoci může v mezivládním rámci rozhodnout samostatně Rada guvernérů, politická podmíněnost stanovená v rámci posíleného dohledu nebo v makroekonomickém ozdravném programu by měla být v souladu s rámcem EU pro dohled a musí zaručit dodržování postupů EU. Za tímto účelem hodlá Komise navrhnout nařízení, kterým se objasní nezbytné procesní kroky v rámci článku 136 Smlouvy s cílem zakotvit politickou podmíněnost do rozhodnutí Rady a zajistit soulad s rámcem EU pro mnohostranný dohled. O zřizování a operacích ESM budou Rada a Komise pravidelně informovat Evropský parlament.

Stanovení cen

Rada guvernérů rozhodne o struktuře cen finanční pomoci pro přijímající členský stát.

ESM bude moci poskytovat půjčky s pevnou nebo pohyblivou úrokovou sazbou. Cena pomoci z ESM bude v souladu se zásadami MMF pro stanovování cen pomoci, musí zůstat vyšší než náklady na financování ESM a bude zahrnovat přiměřenou rizikovou přírážku.

Cena půjček z ESM bude mít tuto strukturu:

- 1) náklady na financování ESM
- 2) přírážka ve výši 200 bazických bodů vztahující se na celou půjčku
- 3) další přírážka ve výši 100 bazických bodů vztahující se na tu část půjčky, která po 3 letech zůstane nesplacena.

V případě půjček s pevnou úrokovou sazbou a se splatností delší než 3 roky se bude marže rovnat váženému průměru přírážky ve výši 200 bazických bodů za první 3 roky a 200 bazických bodů plus 100 bazických bodů za následující roky.

Struktura cen bude definována v cenové politice ESM, která bude pravidelně přezkoumávána.

Zapojení soukromého sektoru

1. Způsoby zapojení soukromého sektoru

V jednotlivých případech, kdy přijímající stát obdrží finanční pomoc, bude očekávána odpovídající a přiměřená forma zapojení soukromého sektoru. Povaha a rozsah tohoto zapojení budou určeny v každém případě zvlášť a budou záviset na výsledku analýzy udržitelnosti dluhu v souladu s praxí MMF⁶ a na potenciálních důsledcích pro finanční stabilitu eurozóny.

⁶ Podle MMF se dluh považuje za udržitelný, jestliže se předpokládá, že dlužník bude i nadále schopen hradit náklady dluhové služby, aniž by byla nutná nereálně velká korekce jeho příjmů a výdajů. Na základě tohoto posouzení se určí dostupnost a vhodný rozsah financování.

a) Pokud z analýzy udržitelnosti vyplýne, že makroekonomický ozdravný program může reálně zajistit návrat k udržitelnému vývoji veřejného dluhu, přijímající členský stát učiní vhodné kroky s cílem povzbudit hlavní soukromé investory k zachování expozic (např. přístup takzvané „vídeňské iniciativy“). Komise, MMF, ECB a EBA budou úzce zapojeny do sledování těchto kroků.

b) Pokud z analýzy udržitelnosti vyplýne, že makroekonomický program nemůže reálně zajistit návrat k udržitelnému vývoji veřejného dluhu, přijímající členský stát bude muset v dobré víře zahájit aktivní jednání se svými věřiteli, aby zajistil jejich přímou účast na obnovování udržitelnosti dluhu. Poskytnutí finanční pomoci bude podmíněno tím, aby členský stát měl důvěryhodný plán a prokázal dostatečné odhodlání k zajištění odpovídajícího a přiměřeného zapojení soukromého sektoru. V rámci programu bude sledován pokrok při provádění uvedeného plánu a tento pokrok bude rovněž zohledněn při rozhodování o vyplácení půjčky.

Při jednání s věřiteli bude přijímající členský stát dodržovat tyto zásady:

- *přiměřenost*: členský stát bude usilovat o řešení, jež jsou přiměřená jeho problému s udržitelností dluhu;
- *transparentnost*: dotyčný členský stát povede otevřený dialog s věřiteli a bude jim včas předávat relevantní informace;
- *spravedlnost*: členský stát povede s věřiteli konzultace o návrhu jakékoli změny splátkového kalendáře nebo jakékoli restrukturalizace veřejného dluhu s cílem dosáhnout řešení jednáním. O opatřeních na snížení čisté současné hodnoty dluhu bude uvažováno pouze v případě, kdy ostatní možnosti pravděpodobně nepovedou k očekávaným výsledkům;

- *přeshraniční koordinace*: při koncipování opatření pro zapojení soukromého sektoru bude řádně přihlédnuto k riziku rozšíření problémů a k potenciálním dopadům na ostatní členské státy a třetí země. Přijatá opatření bude doprovázet řádná komunikace ze strany dotyčného členského státu zaměřená na zachování finanční stability eurozóny jako celku.

2. Doložky o společném postupu věřitelů

Od července roku 2013 budou do všech nových státních dluhopisů členských států eurozóny se splatností delší než jeden rok začleněny doložky o společném postupu věřitelů (CAC). Cílem těchto CAC bude usnadnit dohodu mezi státem a jeho věřiteli ze soukromého sektoru v souvislosti se zapojením soukromého sektoru. Začlenění CAC do dluhopisu nebude znamenat vyšší pravděpodobnost selhání nebo restrukturalizace dluhu, jehož se daný dluhopis týká. Status věřitele státního dluhopisu tak začleněním CAC nebude nijak dotčen.

Hlavní znaky CAC budou v souladu se znaky běžně užívanými na trzích USA a Spojeného království od doby, kdy byla zveřejněna zpráva G-10 o CAC. CAC budou zavedeny způsobem, který zachová rovné podmínky mezi členskými státy eurozóny. To znamená používání **shodných a standardizovaných doložek** pro všechny členské státy eurozóny, jež budou harmonizovány v podmínkách cenných papírů emitovaných členskými státy. Jejich základ bude **v souladu s CAC, jež jsou běžně používány podle práva státu New York a anglického práva**.

CAC budou obsahovat **agregační doložku**, která supervětšině držitelů dluhopisů z několika emisí, na něž se taková doložka vztahuje a jež podléhají právu stejné jurisdikce, umožní zahrnout doložku o většinovém postupu, pokud by většina věřitelů potřebná pro restrukturalizaci nebyla dosažena v rámci jedné emise dluhopisů. Bude zaveden **vhodný systém zastupování**. O většině důležitých otázek – tzv. vyhrazených otázkách (např. klíčové platební podmínky, přeměna nebo výměna dluhopisů) se bude rozhodovat větší **většinou** než o nevyhrazených otázkách. Budou platit vhodné požadavky na **usnášeníschopnost**. Změny dohodnuté příslušnými většinami jsou závazné pro všechny držitele dluhopisů.

K zajištění řádného hlasovacího procesu se použije vhodná doložka o **odebrání hlasovacího práva**. Budou zváženy vhodné doložky, aby se předešlo žalobám, které by narušovaly celý proces.

CAC budou zavedeny standardizovaným způsobem, který zajistí, že jejich právní dopad bude ve všech jurisdikcích eurozóny shodný, a zachová tak rovné podmínky ve všech členských státech eurozóny. Členské státy eurozóny přijmou nezbytná opatření, aby zajistily účinnost CAC.

Členské státy eurozóny budou moci pokračovat v refinancování nesplaceného dluhu bez CAC za předem stanovených podmínek i po červnu 2013, aby byla zachována nezbytná likvidita starých dluhopisů a aby měly členské státy eurozóny dostatečný čas k řádnému vydání nových dluhopisů se všemi standardními dobami splatnosti. O podrobných právních ujednáních pro začlenění CAC do státních dluhopisů zemí eurozóny bude rozhodnuto na základě výsledků činnosti podvýboru pro trhy EU se státními dluhopisy zřízeného Hospodářským a finančním výborem, jež má být v návaznosti na příslušné konzultace s účastníky trhu a dalšími zainteresovanými stranami dokončena do konce roku 2011.

3. Status přednostního věřitele pro ESM

ESM bude stejně jako MMF poskytovat finanční pomoc členským státům v případě, že jejich obvyklý přístup k tržnímu financování je narušen. Hlavy států a předsedové vlád s ohledem na tuto skutečnost konstatovali, že ESM bude mít podobně jako MMF status přednostního věřitele, přičemž souhlasili s tím, že status přednostního věřitele MMF bude mít přednost před tímto statutem ESM.

Tento systém nabude účinku dne 1. července 2013, aniž jsou dotčeny podmínky kterékoli jiné dohody v rámci EFSF a nástroje pomoci Řecku.

Opatření pro přechod od EFSF k ESM

Jak bylo původně stanoveno, EFSF bude dále fungovat i po červnu 2013 za účelem správy nesplacených dluhopisů. V činnosti bude pokračovat, dokud nebude v plné výši splacena finanční pomoc poskytnutá z EFSF členským státům a dokud nebudou splaceny závazky EFSF v rámci emitovaných finančních nástrojů a veškeré závazky k úhradě vůči ručitelům. Nevypplacené a nekryté části stávajících úvěrových nástrojů by měly být převedeny do ESM (např. úhrada a financování splátek, jež by se staly splatnými až po vstupu ESM v platnost). Konsolidovaný objem půjček v rámci EFSF a ESM nepřesáhne 500 miliard EUR.

V zájmu zajištění hladkého přechodu od EFSF k ESM bude výkonný ředitel EFSF pověřen praktickými přípravami na zřízení ESM. O dosaženém pokroku bude pravidelně podávat zprávu Pracovní skupině pro Euroskupinu.

Účast členských států mimo eurozónu

Členské státy, jež nejsou členy eurozóny, se mohou operací finanční pomoci členským státům eurozóny účastnit paralelně s ESM na *ad hoc* základě. Pokud se členské státy mimo eurozónu těchto operací účastní, budou zastoupeny na příslušných zasedáních rad ESM, na nichž se bude rozhodovat o poskytování a monitorování pomoci. Budou mít včas přístup ke všem relevantním informacím a budou náležitě konzultovány. Členské státy eurozóny podpoří rovnocenný věřitelský status ESM a jiných členských států, které poskytnou dvoustranné půjčky paralelně s ESM.

Řešení sporů

Vznikne-li mezi členským státem eurozóny a ESM spor v souvislosti s výkladem a uplatňováním smlouvy o zřízení ESM, rozhodne tento spor Rada guvernérů. Pokud dotýčný členský stát toto rozhodnutí napadne, postoupí se daný spor Evropskému soudnímu dvoru v souladu s článkem 273 SFEU.

Pokud jde o vztah mezi ESM a třetími osobami, použitelné rozhodné právo a soudní příslušnost budou upraveny v právní a smluvní dokumentaci, která bude následně mezi ESM a dotýčnými třetími osobami používána.

Příloha: Klíč pro stanovení podílů na kapitálu ESM na základě klíče pro kapitál ECB

Země	ISO	Klíč pro ESM
Rakousko	AT	2,783
Belgie	BE	3,477
Kypr	CY	0,196
Estonsko	EE	0,186
Finsko	FI	1,797
Francie	FR	20,386
Německo	DE	27,146
Řecko	EL	2,817
Irsko	IE	1,592
Itálie	IT	17,914
Lucemburk	LU	0,250
Malta	MT	0,073
Nizozemsko	NL	5,717
Portugalsko	PT	2,509
Slovensko	SK	0,824
Slovinsko	SI	0,428
Španělsko	ES	11,904
Celkem	EA17	100,0

Poznámky: Klíč pro stanovení podílů na kapitálu ESM vychází z klíče pro stanovení podílů na základním kapitálu ECB.

Členské státy, jejichž HDP na obyvatele je nižší než 75 % průměru EU, budou moci po dobu 12 let od svého vstupu do eurozóny využívat dočasné úpravy.

Tato dočasná úprava se bude rovnat třem čtvrtinám rozdílu mezi podílem na HND a podílem na základním kapitálu ECB (což fakticky znamená 75 % podílu na HND a 25 % podílu na základním kapitálu ECB), a to následovně: *Podíl na ESM = podíl podle klíče pro základní kapitál ECB - 0,75* (podíl podle klíče pro základní kapitál ECB – podíl na HND)*

Kompenzace úpravy směrem dolů u dotyčných zemí se rozloží mezi všechny ostatní země podle jejich podílu na základě klíče pro kapitál ECB.

HND a HDP na obyvatele v roce 2010.

Zdroje: ECB, AMECO a výpočty generálního ředitelství ECFIN.